

Het knotsgekke

MOPPEN BOEK

voor kinderen

DELTA S

Twee ontsnapte gekken volgen een spoorlijn.
'Ik kan niet meer,' zucht de ene na een tijdje, 'al die trappen...'
'Dat is nog niks,' zegt de andere, 'maar die leuninggen zijn zo laag...'

Hans: 'Weet jij hoe je een konijn moet vangen?'
Sofie: 'Nee.'
Hans: 'Je gaat achter een boom zitten en bootst het geluid van een wortel na.'

Man: 'Hebt u een politieagent gezien?'
Vrouw: 'Nee, ik kan u niet helpen.'
Man: 'Kom dan maar hier met uw geld!'

Een nogal mollige dame staat op de weegschaal en zegt met tranen in haar ogen:

‘Nu weeg ik tien kilo te zwaar voor mijn lengte! Wat moet ik nu doen?’

‘Maak je daar maar geen zorgen over, schat’, zegt haar man troostend. ‘Je bent gewoon wat te klein voor je gewicht en dat is lang niet zo erg!’

Het heeft de hele nacht gesneeuwd en alle kinderen uit de buurt gaan sleeën.

‘Mag ik met jou meedoen?’ vraagt Robbie aan Jantje.

‘Goed, dan doen we het om de beurt.’

‘Hoe bedoel je, om de beurt?’

‘Nou, jij neemt de slee naar boven en ik neem ze naar beneden.’

‘Hoe kom je erbij om aan iedereen te gaan vertellen dat ik gek ben?’

‘Ik kon toch niet weten dat dat een geheim moest blijven!’

Avondgebed van een kwajongen:

‘Lieve God, maak alstublieft dat ik een brave jongen word. Want het lukt mijn vader en moeder niet.’

De tram is vol. Een oudere dame vraagt aan een kwajongen die lekker op zijn plaats zit: ‘Zou je niet eens voor mij willen opstaan, jongeman?’

‘Nee,’ zegt de jongen hoofdschuddend, ‘liever niet, mevrouw, want dan gaat u op mijn plaats zitten!’

‘Maar Emmy toch!’ roept moeder door het open keukenraam.
‘Je mag de poes niet aan haar staart trekken!’
‘Doe ik ook niet. De poes trekt zelf. Ik houd alleen de staart vast.’

‘Mijn oma is al haar tanden kwijt.’
‘Arm mens! Hoe eet ze dan?’
‘Voortdurend - van ’s morgens tot ’s avonds!’

‘Waarom hebt u mij niet eerder erbij geroepen, mevrouw? Uw man is er werkelijk heel slecht aan toe.’
‘Maar dokter, ik moest hem toch eerst de kans geven om beter te worden!’

De titel van het opstel luidt: 'Mijn vader'.

Kareltje schrijft:

'Mijn vader is de moedigste man van de wereld. Hij heeft op leeuwen en tijgers gejaagd. Vroeger was hij een heel bekende stuntvlieger. Maar nu doet hij meestal alleen de afwas.'

In een opstel over een leuke zondag schrijft Kareltje:

'Op een zondag reden we naar Antwerpen waar we naar de dierentuin gingen en onze familieleden bezochten.'

Boos zegt Julie tegen haar moeder:

'Als je nog nooit knäckebröd met kauwgom hebt gegeten, mama, hoe kun je dan weten dat het niet lekker is?'

‘Meneer Janssen, wedden dat ik weet hoe uw toekomstige vrouw heet?’

‘Dat kun jij nooit weten, Pietje, want ik weet het zelf nog niet eens.’

‘Mevrouw Janssen!’

Een bejaard echtpaar heeft elkaar niet zoveel meer te zeggen. Nadat ze een hele avond zwijgend voor de televisie hebben gezeten, zegt de vrouw:

‘Het was niet veel vanavond.’

De volgende avond bekijken ze het televisieprogramma weer van begin tot einde. Na afloop staat de man op om het toestel af te zetten en zegt dan:

‘Nee, vanavond ook niet.’

